



خانواده

خوشنیخت

"شفا" چنین نوشته است:

اگر در این کتاب به خطأ و اشتباهی بخورد
شود باید با دیده اغماض از آن گذر کرد، زیرا
انسان محل سهو و نسیان است.

بنابراین وقتی دانشمندی بزرگ این‌گونه به
وقوع خطأ اقرار و اعتراف می‌کند، بقیه افراد
عادی و غیر عادی حسابشان روش است.

براساس اعتقاد دینی تنها گروه انبیا و
پیشوایان دینی ما از خطأ و اشتباه برکنار هستند
و بقیه افراد اعم از عالم و جاهم، همه دچار
لغزش و خطأ می‌شوند؛ متنهای افراد هوشیار و
دقیق کمتر از دیگران خطأ می‌کنند.

یکی از مشکلاتی که در نوع خانواده‌ها
وجود دارد این است که در مواردی زن یا مرد
دچار خطأ می‌شود. به عنوان مثال مرد خانواده
در خانه را باز می‌گذارد و یا کلید خانه را گم
می‌کند. زن خانه نیز برای اشتغال به کاری
غذاشی می‌سوزد و امثال ایتها.

وقتی که اشتباهی از سوی زن یا مرد در
محیط خانوادگی روی می‌دهد، فردی که دچار
اشتباه شده سعی می‌کند خود را از اشتباه و
خطأ برکنار دارد و برعکس طرف مقابل
می‌کوشد خطأ و اشتباه او را آشکار کند.
بدیهی است که بگومگوها و درگیریها از

مجید رسیدپور



چگونه می‌توان از بروز درگیری در خانواده
جلوگیری کرد؟

برطبق محتوای برخی از آیات قرآن کریم،
علم محدود بوده و اندکی از آن به بشریت اعطای
شده است. روی این اصل مجھولات و
نادانیهای انسانها بیشتر از معلومات آنان است.
بزرگترین پژوهش و فیلسوف ایرانی، یعنی
ابوالعلی سينا در پایان کتاب فلسفی خود به نام



همین جا آغاز می‌شود و صفا و صمیمت خانوادگی را خدشه دار کرده، در صورت استمرار دشمنی و کینه توزی جایگزین آن می‌گردد.

مشاجره‌های لفظی بین زن و مرد، گاه در ارتباط با امور بسیار جزئی و کوچک روی می‌دهد و در عوض اساسی‌ترین و ضروری‌ترین واقعیت زندگی خانوادگی یعنی صمیمت و صفا لطمه می‌بیند.

باتوجه به این نکته نباید تحقق درگیریها را خیلی ساده و پیش پا افتاده تلقی کرد، بلکه با همه وجود باید از ظهور و بررس آنها جلوگیری به عمل آورد. زنان و مردان باید توجه داشته باشند که ارتکاب خطای امری اجتناب ناپذیر است و هر قدر افراد در انجام امور دقیق باشند، مع هذا براساس ضرب المثل معروف "الجواد قد يكتب والصارم قد ينبو". اسب رهوار گاه زمین می‌خورد و شمشیر برنده گاه کند می‌گردد، انسانها هم دچار اشتباه و خطای شوند.

البته منظور ما این نیست که خطای اشتباه دیگران را مجوزی برای اشتباه کاری خود قرار دهیم، بلکه هدف این است که وقتی انسانها دچار اشتباه می‌شوند، بیهوده تلاش نکنند تا خود را بی تقصیر جلوه دهند و از ارتکاب خطای



مباء نمایند. به اعتقاد ما چیزی که بگومگوها را دامن می‌زند و خشم و غضب را سبب می‌شود، ارتکاب خطای اشتباه نیست، بلکه آنچه که آدمی را خشمگین می‌کند سعی و اهتمام افراد در پنهان کردن خطاهاست. بنابراین زن یا مرد پس از ارتکاب خطای باید با کمال صراحت به ارتکاب جرم قرار کند و از طرف مقابل به عذر خواهی بپردازد. با انجام این کار صفا و صمیمت خانوادگی خدشه دار نخواهد شد.

متاسفانه بررسی مشکلات خانوادگی حاکی از این است که در بسیاری از خانواده‌ها شهامت اخلاقی وجود ندارد و شخص خطاکار به جای اعتراف به خطای الهام از روش نقص افکنی می‌کوشد گناه و اشتباه خود را متوجه دیگران کند. در برابر این عده در برخی از خانواده‌ها زنان و مردان با کمال شهامت به خطای خود اعتراف می‌نمایند و از افراد پوزش می‌طلبدند.

اساسی‌ترین نکته تربیتی این گونه اعترافات این است که دیگران نیز می‌آموزند در موارد خطای اشتباه به خطای خود اقرار کنند و از جدال و مراء خودداری ورزند. فراموش نکنیم که امام محمد باقر علیه السلام در این باره از علی علیه السلام چنین نقل می‌کند: ایاکم والمراء و الخصومة فانهما یمرضان القلوب على الاخوان و

شرالناس من لا يقبل العذر ولا يقبل الذنب^۳

شروع ترین افراد کسانی هستند که عذر دیگران را پذیرا نمی شوند و خطأ و اشتباه آنان را نادیده نمی گیرند.

یکی از صفات بارز و مشخص پیامبر اسلام (ص) روحیه عذر پذیری بود، یعنی هرگاه کسی از ایشان عذرخواهی می کرد، پوزش او را می پذیرفت. قبل معاشرة المعتذر^۴

افراد خردمند از تجارب دیگران می آموزنند تا در زندگی چهار خطأ نگرددند، واگر مرتكب اشتباهی شوند، سعی می کنند خطای آنان موجب ارتکاب خطاهای بیشتری نگردد. درکتاب بهشت خانواده آمده است:

شوهری را می شناسم که همسرش را تنبیه کرده، کارشان به دادگاه خانواده کشیده شد. در محکمه، قاضی به او گفت که اگر از همسرت عذرخواهی کنی، او از شکایت خود صرف نظر

ینبت عليهما النفاق^۵ از بگو و مگو جداً پرهیز کنید، زیرا دلایل مؤمنان را بیمار و نفاق را در دلها زنده می کنند. به همین مناسبت پیشوایان دینی ما تأکید فراوان کرده اند که از مراء و جدال شدیداً باید اجتناب کرد، گرچه حق با شما باشد: اترك المرأة وإن كت محققاً

با توجه به مطالب ذکر شده بهترین روشنی که در محیط خانواده باید حاکم باشد این است که افراد خطاكار بالافاصله به اشتباه خود اعتراف کنند و از دیگران پوزش بخواهند. با اتخاذ این روش عاقلانه صفا و صمیمیت خانوادگی خدشه دار نمی شود و زن و مرد با یکدیگر صمیمی و یکدل خواهند بود. اما با کمال تأسف باید اعتراف کرد که در برخی از



خواهد کرد. اما مرد کله شق از عذرخواهی سرباز زد و مدتنی به زندان افتاد. او اکنون بین دو مشکل گرفتار شده است: اول آنکه همسرش را طلاق دهد و چند کودک خردسال را خودش تر و خشک کند، و دوم آنکه با همسرش آشتباه کند و نزد او از لجبازیهای خود سرافکنده باشد؟

خانواده ها براثر کله شقی ها محیط خانوادگی به جهنمی سوزان تبدیل می گردد و اولین قربانیان این جهنم سوزان کردن کان هستند.

نکته دقیقی که همه خانواده ها باید به آن توجه داشته باشند، این است که وقتی فردی به خطای خود اعتراف می کند، طرف مقابل به جای اظهار کلماتی تحقیر کننده و کوبنده، باید عذر شخص خطاكار را پذیرا گردد.

علی علیه السلام در فرازی می فرماید:

سماحت معمم

استان آذربایجان شرقی - منطقه چار اویماق

فرد خیری به نام کاظم سلیمانی از اهالی روستای خسر و آباد (فزل آباد) این منطقه مبلغ یک میلیون و سیصد هزار ریال به منظور احداث یک باب مدرسه راهنمایی در روستای مذکور به اداره آموزش و پرورش اهد نموده است.

رئیس اداره آموزش و پرورش منطقه چهار اویماق

استان خوزستان - شهرستان اهواز
برادر حاج حیدری زاده رئیس اداره آموزش و پرورش ناحیه ۲ اهواز با همراهی دیگر مسؤولان آن اداره در جهت توسعه ایجاد علایم که دانش آموزان زیادی از مناطق محروم در آنجا تحصیل می‌کنند، گاههای مؤثری برداشته اند.

انجمن اولیاء و مریبان دبستان علامه

استان فارس - منطقه اوز
یک باب دبستان پنج کلاسه در زمینی به مساحت ۲۰۰۰ متر مربع و ۴۲۰ متر مربع زیر بنا با هزینه‌ای معادل ۹۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال و با همت آقای حاج شیخ محمد علی خالدی و پیگیری آقای محمد رضی فدایی احداث گردید و مورد استفاده دانش آموزان روستای مذکور قرار گرفت.

در حالی که اگر روز اول در برابر عمل اشتباهی که انجام داده بود به عذر خواهی می‌پرداخت، کارش اینچنین پیچیده و مشکل نمی‌شد.

در پایان اشاره به این نکات ضروری و لازم به نظر می‌رسد: زنان و مردان با رعایت دقیق باید سعی کنند از خطأ و اشتباه پرهیز نمایند، تا در پرتو آن مجبور به عذر خواهی نشوند؛ چرا که همواره پیشگیری بهتر از درمان است.

نکته دوم اینکه همه فلاسفه در طی هزاران سال کوشیده‌اند قوانینی برای روابط انسانی وضع کنند و حاصل تفکرات آنان در این باره فقط یک اصل بوده است که همه انبیای الهی نیز آن را تأیید نموده‌اند و آن این است:

نسبت به دیگران همان‌طور سلوک و رفتار کنیم که دوست داریم دیگران با ما رفتار نمایند. بنابراین همان‌طور که دوست داریم وقتی دیگران مرتکب اشتباه و خطأ می‌شوند با شهامت به خطای خود اعتراف کنند، ما هم اگر در مواردی خطأ کردیم با صراحة به اشتباه خود اقرار نماییم و ایمان داشته باشیم که اعتراف به خطأ علاوه بر اینکه آدمی را کوچک و خوار نمی‌کند، بلکه به او شرف و عزت هم می‌بخشد.

منابع :

- ۱- کتاب سفينة البحار، مادة مرء، صفحه ۵۳۲
- ۲- کتاب سفينة البحار، مادة مرء، صفحه ۵۳۴
- ۳- شرح غرر الحكم، جلد ۴، صفحه ۱۶۵
- ۴- کتاب سنن النبی (ص)، صفحه ۲۵۰
- ۵- کتاب بهشت خانواده، تألیف دکتر سید جواد مصطفوی، صفحه ۱۸۰
- ۶- کتاب آین زندگی، تألیف دیل کارنگی، صفحه ۱۵۵